

Αιτήματα της ενάγουσας

Η ενάγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να αποφανθεί ότι η Επιτροπή δεν μπορούσε να υπαναχωρήσει από τη σύμβαση στις 30 Αυγούστου 2005,
- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να της καταβάλει το ποσό των 125 906 ευρώ, πλέον των νόμιμων τόκων υπερημερίας από τις 12 Φεβρουαρίου 2002,
- να καταδικάσει την Επιτροπή στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η ενάγουσα συνήψε με την Επιτροπή τη σύμβαση BU 209-05, κατόπιν της προσκλήσεως για υποβολή προσφορών που προκηρύχθηκε στο πλαίσιο του ειδικού προγράμματος έρευνας και τεχνολογικής ανάπτυξης στον τομέα των μη πυρηνικών μορφών ενέργειας⁽¹⁾, με σκοπό την υλοποίηση σχεδίου ανακαίνσεως κτιρίου στη Λυών, με τη χρησιμοποίηση μεθόδων ηλιακής αρχιτεκτονικής και βιοκλιματικής. Η σύμβαση περιλαμβάνει ρήτρα διατησίας δυνάμει της οποίας τα κοινοτικά δικαστήρια είναι τα μόνα αρμόδια για την επίλυση των διαφορών που ενδέχεται να ανακύψουν μεταξύ των συμβαλλομένων, ως προς το κύρος, την εφαρμογή και την ερμηνεία της συμβάσεως.

Εκτελώντας τις συμβατικές της υποχρεώσεις, η ενάγουσα κοινοποίησε στην Επιτροπή, στις 12 Δεκεμβρίου 2001, την τελική έκθεση του σχεδίου. Η Επιτροπή δεν δέχθηκε την εν λόγω έκθεση και, στις 5 Ιουλίου 2002, απέστειλε στην ενάγουσα απόφαση περί ανακτίσεως των προκαταβολών που της είχε καταβάλει, αρνούμενη να δεχθεί ορισμένα έξοδα που δηλώθηκαν με την εν λόγω έκθεση. Ούτε η αλληλογραφία μεταξύ των διαδίκων ούτε οι συναντήσεις που πραγματοποιήθηκαν ούτε η παρέμβαση διαμεσολαβητή κατέληξαν στη συμβιβαστική επίλυση της διαφοράς. Με συστημένη επιστολή της 30ής Αυγούστου 2005, η Επιτροπή απέστειλε στην ενάγουσα τελική απόφαση περί ανακτίσεως, της οποίας προηγήθηκε χρεωστικό σημείωμα στις 23 Αυγούστου 2005. Κατ' αυτής της αποφάσεως στρέφεται η ενάγουσα, δυνάμει της ρήτρας διατησίας.

Η αγωγή αποβλέπει κυρίως στο να υποχρεωθεί η Επιτροπή να καταβάλει το 20 % του υπολοίπου της συνδρομής που φέρεται ότι οφείλει στην ενάγουσα δυνάμει της συμβάσεως BU 209-05.

Προς στήριξη των ισχυρισμών της, η ενάγουσα ισχυρίζεται ότι οποιαδήποτε αμφισβήτηση της Επιτροπής ως προς τον τρόπο υλοποιήσεως του σχεδίου από την αντισυμβαλλόμενη έπρεπε να εκδηλωθεί πριν από την ημερομηνία κατά την οποία επρόκειτο να εγκριθεί η έκθεση (δύο μήνες από την ημερομηνία καταθέσεως της τελικής εκθέσεως). Κατά την άποψη της ενάγουσας, η Επιτροπή ενήργησε εκπρόθεσμα και δεν μπορεί, ως εκ τούτου, να έχει απαιτήσεως έναντι αυτής. Κατά συνέπεια, δεδομένου ότι ενήργησε εκπρόθεσμα, η Επιτροπή εξάκολουθεί να οφείλει στην ενάγουσα το υπόλοιπο της συνδρομής που δεσμεύθηκε με της καταβάλει δυνάμει της εν λόγω συμβάσεως.

⁽¹⁾ Πρόγραμμα που θεσπίστηκε με την απόφαση 94/806/ΕΚ του Συμβουλίου, της 23ης Νοεμβρίου 1994 (ΕΕ L 334, της 22ας Δεκεμβρίου 1994, σ. 87).

Προσφυγή της 25ης Νοεμβρίου 2005 — Ολυμπιακή Αεροπορία Υπηρεσίες Α.Ε. κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

(Υπόθεση T-423/05)

(2006/C 74/42)

Γλώσσα διαδικασίας: ελληνική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ολυμπιακή Αεροπορία Υπηρεσίες Α.Ε. (Αθήνα, Ελλάδα) [Εκπρόσωποι: Π. Ανέστης, Τ. Soames, D. Geradin, S. Mavroghenis και S. Jordan, δικηγόροι]

Καθής: Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

Αιτήματα της προσφεύγουσας

- Να ακυρωθεί, ολικά ή μερικά, σύμφωνα με τα άρθρα 230-231 ΕΚ η προσβαλλόμενη Απόφαση C11/2004, για κρατικές ενισχύσεις που φέρεται να χορήγησε η Ελλάδα προς την Ολυμπιακή Αεροπορία Υπηρεσίες Α.Ε.
- Να διατάξει την Επιτροπή να καταβάλει τα έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Στα πλαίσια της ιδιωτικοποίησης της ελληνικής κρατικής αεροπορικής εταιρείας «Ολυμπιακή Αεροπορία» τέθηκε σε λειτουργία μία νέα εταιρία («NOA») που ανέλαβε το πτητικό έργο, ενώ στην προσφεύγουσα («ΟΑ»), παρέμειναν όλες οι άλλες δραστηριότητες, κυρίως η επίγεια εξυπηρέτηση, συντήρηση και επισκευή αεροσκαφών. Με την προσβαλλόμενη απόφαση η Επιτροπή διαπίστωσε την καταβολή προς τη NOA και την προσφεύγουσα κρατικών ενισχύσεων από την Ελλάδα, ασυμβίβαστων προς τη συνθήκη, μεταξύ των άλλων και εξαιτίας:

- υπερεκτίμησης της αξίας των στοιχείων του ενεργητικού της NOA, κατά το χρόνο της σύστασής της,
- ενέργειας από το ελληνικό Δημόσιο, ως εγγυητή, καταβολών για οφειλές της ΟΑ,
- επίδειξης από το ελληνικό Δημόσιο προς την ΟΑ συνεχούς ανοχής ως προς τις οφειλές φόρων και εισφορών κοινωνικής ασφάλισης

Με την προσφυγή της η προσφεύγουσα αμφισβητεί καταρχήν το σκέλος της απόφασης που αναφέρεται στην υποτιθέμενη υπερεκτίμηση των στοιχείων του ενεργητικού της NOA κατά την σύσταση της. Επικαλείται παράβαση του άρθρου 87(1) και (3) ΕΚ και του άρθρου 253 ΕΚ (υποχρέωση αιτιολόγησης). Θεωρεί ότι εφαρμόστηκε εσφαλμένα το κριτήριο του ιδιώτη επενδυτή καθόσον η Ελληνική Δημοκρατία ενήργησε όπως θα δρούσε κάθε συνετός ιδιώτης επιχειρηματίας. Εκτιμά επίσης ότι υπήρξε λανθασμένη μεθοδολογία και συμπεράσματα αναφορικά με τον υπολογισμό του ύψους της εικαζόμενης ωφέλειας. Επικαλείται ακόμη έλλειψη αιτιολογίας ως προς την ύπαρξη των προϋποθέσεων του Άρθρου 87(1) ΕΚ.

Σε ό,τι αφορά τις καταβολές ποσών από το Δημόσιο για οφειλές της η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι έγιναν οι καταβολές αυτές, θεωρεί όμως ότι δεν ενέχουν στοιχεία κρατικής ενίσχυσης και επικαλείται σχετικά παράβαση του άρθρου 87(1) ΕΚ. Αναλυτικότερα, η προσφεύγουσα επικαλείται ότι η συνέχιση των κρατικών ενισχύσεων, στις οποίες εντάσσονται οι εν λόγω καταβολές του Ελληνικού Δημοσίου, είχε γίνει αποδεκτή από την Επιτροπή και κατ' εσφαλμένη νομική εκτίμηση η τελευταία επικαλείται το αντίθετο με την προσβαλλόμενη απόφαση. Στο ίδιο πλαίσιο η προσφεύγουσα επικαλείται πρόδηλο σφάλμα εκτιμήσεως της Επιτροπής αναφορικά με τις πληρωμές που έλαβαν χώρα πριν από την τροποποίηση κάποιων εγγυήσεων καθώς και με το χαρακτηρισμό ορισμένων πληρωμών του Δημοσίου ως κρατικών ενισχύσεων. Η προσφεύγουσα επικαλείται επίσης και ως προς αυτό το σκέλος παράβαση ουσιώδους τύπου, δηλαδή της υποχρέωσης αιτιολογίας.

Αναφορικά με τη διαπίστωση της προσβαλλόμενης απόφασης περί «συνεχιζόμενης ανοχής» της Ελλάδος έναντι της ΟΑ η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση του κοινοτικού δικαίου ως προς την έννοια της κρατικής ενίσχυσης, λόγω του ότι η Επιτροπή δεν εξέτασε τη συμπεριφορά της Ελλάδος υπό το πρίσμα του κριτηρίου του ιδιώτη πιστωτή και απέτυχε να ανταποκριθεί στο βάρος απόδειξης. Επικαλείται ακόμη πρόδηλη εσφαλμένη εκτίμηση αναφορικά με τον υπολογισμό και την ποσοτικοποίηση της εικαζόμενης ωφέλειας καθώς και έλλειψη επαρκούς αιτιολογίας.

Τέλος, η προσφεύγουσα επικαλείται παράβαση γενικών αρχών του κοινοτικού δικαίου, δηλαδή καταρχήν του δικαιώματος ακρόασης, το οποίο η προσφεύγουσα θεωρεί ότι παραβιάστηκε λόγω της άρνησης της Επιτροπής να χορηγήσει στην Ελληνική Δημοκρατία, και κατ' επέκταση στην ίδια την προσφεύγουσα ως άμεσα θυγόμενη, πρόσβαση στο πόρισμα που ετοίμασε μία ελεγκτική εταιρία που διόρισε η Επιτροπή. Η προσφεύγουσα επικαλείται επίσης παραβίαση της αρχής «non bis in idem» λόγω της επιβολής, με την προσβαλλόμενη απόφαση, τόκων με βάση το κοινοτικό επιτόκιο επί των ποσών των ενισχύσεων που πρέπει να ανακτηθούν, στα οποία όμως περιλαμβάνονται ήδη πρόστιμα, τόκοι και προσαυξήσεις με βάση τις εθνικές διατάξεις.

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Πρωτοδικείο:

- να ακυρώσει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ, της 15ης Σεπτεμβρίου 2005, στην υπόθεση R 1143/2004-1·
- να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος: Η προσφεύγουσα

Σήμα προς καταχώριση: Το εικονιστικό σήμα «AJINOMOTO» για προϊόντα των κλάσεων 1, 5, 29, 30 και 31 — αίτηση αριθ. 1 307 024

Δικαιούχος του κατά τη διαδικασία ανακοπής αντιταχθέντος σήματος ή σημείου: Kaminomoto Co. Ltd.

Αντιταχθέν δικαίωμα επί σήματος ή σημείου: Το εθνικό λεκτικό σήμα «KAMINOMOTO» για προϊόντα της κλάσεως 3

Απόφαση του τμήματος ανακοπών: Απόρριψη της ανακοπής στο σύνολό της

Απόφαση του τμήματος προσφυγών: Ακύρωση της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών

Λόγοι ακυρώσεως: Παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 40/94 του Συμβουλίου, η οποία κατά την προσφεύγουσα συνίσταται στο ότι το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι ο αντίδικος που άσκησε την ανακοπή όφειλε να αποδείξει ότι το προγενέστερο δικαίωμα υφίσταται κατά τον χρόνο ασκήσεως της ανακοπής. Κατά την προσφεύγουσα, πρέπει να αποδεικνύεται ότι το προγενέστερο δικαίωμα παραμένει σε ισχύ κατά τον χρόνο εκδόσεως της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών ή, εναλλακτικώς, κατά τη λήξη της προθεσμίας προσκομίσεων πρόσθετων αποδεικτικών στοιχείων.

Προσφυγή της 12ης Δεκεμβρίου 2005 — Ajinomoto κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-436/05)

(2006/C 74/43)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ajinomoto Co., Inc. (Τόκιο, Ιαπωνία) [Εκπρόσωποι: G. Württenberger και r. Kunze, δικηγόροι]

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Kaminomoto Co. Ltd. (Hyogo-Ken, Ιαπωνία)

Προσφυγή της 13ης Δεκεμβρίου 2005 — Royal Bank of Scotland κατά ΓΕΕΑ

(Υπόθεση T-439/05)

(2006/C 74/44)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: The Royal Bank of Scotland Group plc (Εδιμβούργο Ηνωμένου Βασιλείου) (εκπρόσωπος: J. Hull, Solicitor)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Lombard Risk Systems Limited και Lombard Risk Consultants limited (Λονδίνο Ηνωμένου Βασιλείου)